

[Nathalie Lind.]

spørgsmålet om ansvaret over for tredjemand, men det er da også af samfundsinteresse, det er da vigtigt, at der f. eks. ikke foreligger underforsikring. Vi synes, at dette forslag tenderer mod at lægge hindringer i vejen for en veluddannet branches indarbejdede forretningsmetoder. Hvis ikke vi kan finde frem til helt andre løsninger, helt andre forslag her, kan man på ingen måde regne med venstres stemme.

Med hensyn til det direkte bogsalg til forbrugerne så skal det også fremtidig være forbudt. Det er hævdet, at ca. 25 pct. af de for forbrugerklagenævnet indbragte klager vedrører dørsalg af bøger, men det er kun 4 forlag, det drejer sig om. Der har mig bekendt ikke været nogen klager i forbindelse med det dørsalg, Forlæggerforeningens medlemmer foretager, selv om der årligt indgås over 50.000 aftaler om køb af bøger på denne måde. Jeg vil særligt henvise til udtalelsen fra kulturministeriets bogudvalg, hvori man stærkt advarer mod at gennemføre et sådant forbud. Det vil ikke være muligt inden for et så lille sprogområde som det danske at udgive større lødige værker, hvis denne del af lovforslaget skulle blive gennemført. Man bøjede sig for denne argumentation i sin tid ved behandlingen af næringsloven. Jeg må appellere stærkt til, at man også nu lytter til de meget vægtige argumenter, der er kommet fra bogudvalget, og ikke indfører et forbud, der vil betyde, at Danmark som det eneste land i Vesteuropa afstår fra direkte salg af bøger.

Jeg tror, det er fremgået af det, jeg her har sagt, at venstre må afvise lovforslaget på det foreliggende grundlag.

Annelise Gottfredsen (KF):

Justitsministeren har i sin fremsættelsestale i forrige samling udtalt, at det er et centralt punkt for regeringen at arbejde for en øget forbrugerbeskyttelse, og ministeren bemærker, at det foreliggende forslag er et udtryk for denne holdning. Jeg skal ikke betvivle, at ministeren virkelig er af denne opfattelse, men jeg kan sige, at den ikke deles af det konservative folkeparti.

Lovforslagets hovedsigte er at indføre et forbud mod uanmodet henvendelse til forbrugere i erhvervsøjemed med tilsvarende ugyldighed over for aftaler, indgået i strid med dette forbud. Endvidere indføres en fortrydelsesret un-

der visse omstændigheder ved aftaler, indgået uden for fast forretningssted.

Jeg har i forrige uge karakteriseret et lovforslag – ganske vist ikke fra regeringens side – som udtryk for en barnepigementalitet. Det er en uheldig tendens, og jeg beklager, at jeg må bruge den samme betegnelse om dette lovforslag. I modstrid med bestræbelser på at give folk større indflydelse på politiske beslutninger har man her søgt at fratage folk ansvaret for deres egne handlinger ved at ophæve gyldigheden af et frivilligt indgået løfte.

Jeg er alvorligt bekymret for, at dette skal få afsmitning på folks indstilling i det hele taget om, at indgåede aftaler, såvel skriftlige som mundtlige, skal holdes. Der er rigeligt med begebenheder i dagens Danmark, der kan bidrage til at svække folks retsbevidsthed. Almindelige regler i straffelov og aftalelov bør være tilstrækkelige til at hindre eventuelle misbrug over for en svagere stillet part. Jeg vil derfor i grunden betegne dette lovforslag som overflødigt.

Lovforslagets § 2 udvider næringslovens forbud mod dørsalg, men netop med denne udvidelse finder det konservative folkeparti, at loven har forfejlet sit sigte. Jeg hentyder her ved specielt til forsikringsrådet, der ikke er omfattet af næringsloven, og til salg af bøger, der nu er undtaget fra næringslovens almindelige forbud, men også andre brancher vil blive dårligt stillede.

Af ministerens fremsættelse fremgår, at ministeren selv er betænkelig ved at undtage disse områder. Jeg vil da også påpege, at netop den beskyttelse og samfundsmæssige værdi, der ligger i, at folk får tegnet og ikke mindst ajourført deres forsikringer, forringes stærkt ved, at assurandøren ikke åbnes mulighed for dels ved at henvende sig til nye emner, dels at holde kontakten ved lige med faste kunder. Efter lovforslagets bestemmelser er det endog forbudt at henvende sig telefonisk til en gammel kunde om dennes løbende policer, fornyelse osv. Jeg kan også nævne, at under en samtale på kundens erhvervssted om forsikringer, der gælder dette område, således f. eks. på et landbrug angående staldbygninger, vil det ifølge dette lovforslag være forbudt assurandøren i samtalen løb at omtale kundens private forsikringsforhold, og en aftale herom vil på dette grundlag være ugyldig. Sådanne urimeligheder vil vi simpelt hen ikke medvirke til. Jeg må da også,